

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/150/2018/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

181/2018. (IX. 27.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2018. április 25-én előterjesztett **panaszát** a 2018. szeptember 27-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

megküldi az Országos Rendőrfőkapitánynak.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos panaszbeadványában előadta, hogy 2018. április 16-án 6 órakor a 21-es főútvonalon közlekedett S. város irányából M. város irányába. A s. városi elágazást elhagyva az út jobb oldalán elhelyezett előzni tilos jelzőtáblát figyelmen kívül hagyva megelőzte az előtte közlekedő járművet, melyet észleltek a rendőrök és megállították. A panaszos a helyszínen elismerte a szabálysértés tényét. Az intézkedő rendőrök először 10.000 forintról szóló helyszíni bírság kiszabásával kívánták lezárni az intézkedést, majd – feltehetően a rendőrségi központtal történő – telefonon lefolytatott beszélgetést követően közölték a panaszossal, hogy előállítják szabálysértési eljárás lefolytatása érdekében a rendőrkapitányságra. A panaszos a rendőrök által korábban kitöltött helyszíni bírságról szóló dokumentumról sem a helyszínen, sem pedig később nem kapott másolatot.

A panaszos szerint a kapitányságra történő előállítását külföldi állampolgárságával indokolták. A panaszos azon felvetésére, hogy a bírságot szándékában áll a helyszínen akár készpénzzel, akár bankkártyával kiegyenlíteni, elutasító választ kapott. Azt mondák neki a rendőrök, hogy arra csak a kapitányságon lesz lehetősége.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos gépjárművét a főút mellett hátrahagyva, a rendőrségi járművel érkezett meg a kapitányságra. Útközben a rendőrök azt mondták neki, hogy kb. 1 óra alatt lezajlik majd az eljárás. A szabálysértési előadó azonban 8 óra körül kezdte meg a meghallgatását, melynek végén 20.000 forint pénzbírságot szabtak ki közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése miatt. Arra a kérdésre, hogy miért változott a helyszínen még 10.000 forintról szóló bírsága duplájára, azt felelték a rendőrök, hogy azért, mert szabálysértési eljárás indult.

A panaszos sérelmezi, hogy nem kapott lehetőséget a helyszínen a bírság kiegyenlítésére, valamint azt, hogy mindezt külföldi állampolgárságával indokolták, hátrányosan megkülönböztetve őt ezáltal. A panaszos bejelentett magyarországi tartózkodási hellyel rendelkezik, anyanyelve magyar, készpénz és bankkártya is rendelkezésére állt a helyszínen, ezért szerinte semmi nem indokolta az előállítását.

A panaszos az előállítását aránytalannak és indokolatlannak találja, kifogásolja annak időtartamát, ugyanis kb. másfél órát várákozniya kellett a kapitányságon a szabálysértési előadóra.

A panaszos beadványához csatolta a 20.000 forintos pénzbírságról szóló határozat, a bankkártyás teljesítésről szóló bizonylat és a rendőrségi előállítás időtartamáról szóló igazolás másolatát.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendőrség által rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés rögzíti, hogy a panaszost 2018. április 16-án az 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 29. § (1) bekezdése alapján igazoltatták, az Rtv. 31. § (1) bekezdése szerint átvizsgálták, valamint az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontjának II. fordulata alapján előállították.

A jelentés szerint 2018. április 16-án 6 óra 00 perc körül a 21-es főúton látott el gépkocsizó járőrszolgálatot V. P. r. örm. és B. P. c. r. törm. Álló közúti forgalom ellenőrzést hajtottak végre, amikor észlelték, hogy egy személygépjármű (panaszos) a 21-es számú főúton Sámsonháza elágazó után Hatvan irányába közlekedve megelőz másik négy gépjárművet. Ezt követően vonták intézkedés alá a panaszost.

Az intézkedést az Rtv. 20. § (2) bekezdés, illetve a Szolg. szab. 5. § alapján kezdték meg. Az intézkedés során megállapítást nyert, hogy a megállított személygépjármű szlovák felségjelzésű. A panaszos elmondta a rendőröknek, hogy a fenti időben B. városba tartott munkába. Mivel a 21-es számú főúton a Sámsonháza elágazó után ő csak a felfestett szaggatott útburkolati jelet nézte, ezért előzte meg a másik négy gépjárművet. A rendőrök közölték a panaszossal, hogy a megállításának oka a 21-es számú főúton folyó munkálatok végett kihelyezett „Előzni tilos” tábla hatálya alatt történő előzés volt.

A panaszos a helyszínen elismerte az általa elkövetett szabálysértés tényét. A panaszost és a gépjárművet a TIK segítségével ellenőrizték.

A rendőrök felvették a kapcsolatot a szolgálatirányítóval, aki közölte, hogy a panaszost állítsák elő a P. város Rendőrkapitányságra az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont II. fordulata alapján. 2018. április 16-án 06 óra 15 perckor közölték a panaszossal, hogy elő fogják állítani a fenti

jogszabályhely alapján szabálysértés elkövetése miatt, melyet a panaszos tudomásul vett. A panaszos elmondta a rendőröknek, hogy szlovák az állampolgársága, de rendesen beszél magyarul, ezért nem kér tolmácsot.

A panaszos a ***frszú gépjárművével szabályosan leparkolt a 21-es számú főút 35 km szelvény környékén, hogy a gépjármű forgalmi akadályt ne képezzen, majd abból a személyes értékeit magához vette és a gépjárművet lezárta.

A jelentés szerint a panaszos mindvégig együttműködő magatartást tanúsított, vele szemben kényszerítő eszköz nem került alkalmazásra.

2) Az előállítás időtartamáról készült igazolás szerint a panaszos előállítása 2018. április 16-án 06 óra 00 perctől 2018. április 16-án 08 óra 55 percig tartott.

3) A kapitányságvezetői átirat szerint az előállítás jogalapja az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont II. fordulat szerint a szabálysértési eljárás azonnali lefolytatása volt.

2018. április 16-án 6 óra és 6 óra 15 perc között a rendőrök a panaszost és az általa használt gépjárművet a Megyei Rendőr-főkapitányság Tevékenység-irányítási Központjának közreműködésével ellenőrizték, az adatainak egyeztetését követően igazoltató lapot töltöttek ki. Ennek során tájékoztatták a panaszost, hogy szabálysértési feljelentést tesznek vele szemben. A rendőrök az intézkedés megkezdéséről tájékoztatták a P. város Rendőrkapitányság szolgálatparancsnokát. A szolgálatparancsnok telefonon felvette a kapcsolatot az Igazgatásrendészeti alosztály vezetőjével, aki utasította, hogy rendelje be a szabálysértési előadót, aki az eljárást le fogja folytatni. Ezután a helyszíni intézkedést lefolytató járőröket a szolgálatparancsnok tájékoztatta arról, hogy a szabálysértési előadó és az alosztályvezető kiértesítése megtörtént, a szabálysértési eljárás azonnal lefolytatható.

A rendőrök elmondása alapján a panaszos a rendőrkapitányságra történő előállítása során az előállítás, valamint az eljárás időtartamáról kérdezett. Kérdésére válaszoltak, tájékoztatták, hogy a korai időpont miatt a szabálysértési előadó, aki vele szemben az eljárást le fogja folytatni, már berendelésre került. A számára adott tájékoztatást a panaszos megértette.

Az előállításról szóló jelentés elkészítése után a szabálysértési feljelentés megírására került sor. A szabálysértési előadó a határozat meghozatala, kiadmányozása, majd annak ismertetése, illetve a kiszabott bírság összegének POS terminálon keresztüli befizetése is megtörtént.

Az átirat szerint olyan adat, tény nem került feltalálásra, mely a panaszos állítását, - miszerint először 10.000 forintos helyszíni bírságot szabtak ki – melyet a panaszos hajlandó lett volna teljesíteni – majd pedig egy telefonváltást követően a panaszost előállították – a helyszíni bírság kiszabásáról alátámasztja. A panaszos az eljárás során olyan tény, körülményt nem közölt, melyben sérelmezte volna az eljárást. A rendőrségi átirat szerint nem nyilatkozott úgy, hogy először helyszíni bírságot akarták volna őt 10.000 forint értékben, illetve, hogy ezt nem fizethette be. A panaszos által elkövetett szabálysértés miatt a rendőr a szabálysértési feljelentés mellett döntött.

Az intézkedő rendőrök szerint nem a külföldi állampolgárságára tekintettel került sor a panaszos előállítására, ilyen közlés nem hangzott el a rendőröktől.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz való jogát, a XV. cikkben foglalt diszkrimináció tilalmát és a XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz fűződő jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület először azt vizsgálta, hogy a panasz valamennyi részére rendelkezik-e hatáskörrel.

A Testület a panaszbeadványban foglaltak kapcsán elsőként azt értékelte, hogy hatásköri szabályai a sérelmezett események vizsgálatát mennyiben teszik lehetővé.

A Testület hatáskörével kapcsolatban hivatkozik az Rtv. 92. § (1) bekezdésére, mely szerint azon rendőri intézkedéseket és mulasztásokat vizsgálhatja, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.) tekintetében van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fentiek alapján a Testület csupán a rendőrök Rtv. IV-VI. fejezete szerinti intézkedéseinek vizsgálatára rendelkeznek hatáskörrel, így nem jogosult:

- szabálysértéseket kivizsgálni, a kiszabott szabálysértési- és közigazgatási bírságot csökkenteni, eltörölni;
- büntetőeljárás keretében foganatosított cselekmények törvényességét elbírálni;
- kártérítést megítélni;
- az intézkedő rendőrök büntetőjogi-, szabálysértési- vagy fegyelmi felelősségét megállapítani.

A fentiek alapján a Testületnek nincs hatásköre szabálysértések vizsgálatára, ezért a **panasznak ezen részével kapcsolatban a Testület a hatáskörének hiányát állapította meg.**

2) A Testület elsőként a rendőrség intézkedési kötelezettségét vizsgálta.

A rendőrségi tájékoztatás szerint a panaszost azért vonták intézkedés alá, mert az intézkedő járőrök közúti forgalomellenőrzést hajtottak végre, melynek során észlelték, hogy egy személygépjármű a 21-es számú főúton az „Előzni tilos” és a 60 km/óra sebességkorlátozás alá eső útszakaszon megelőző négy járművet, ezáltal szabálysértést valósított meg.

A szabálysértés elkövetését a helyszínen a panaszos is elismerte.

Az Rtv. 1. §-ának (2) bekezdés 2. és 4. pontja szerint a rendőrség az Alaptörvényben, az Rtv.-ben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében, illetve közlekedési hatósági és rendészeti feladatokat lát el.

A Testület utal továbbá a rendőrt terhelő intézkedési kötelezettségre, amelyet az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése szabályoz. Eszerint: a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. A fenti rendelkezést a Szolgálati Szabályzat 9. §-a azzal egészíti ki, hogy a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki. A rendőrt közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés észlelése vagy tudomására hozása esetén abban az esetben terheli a közigazgatási hatósági eljárás lefolytatása érdekében szükséges intézkedési kötelezettség, ha a) ilyen jellegű szolgálati feladat ellátására kapott utasítást, vagy b) intézkedése során ilyen jogsértést észlel, és – amennyiben ez az eljárás lefolytatásának jogszabályi feltétele – rendelkezik a tevékenység ellátáshoz, illetve a szabályszegés dokumentálásához szükséges technikai eszközzel.

Az Rtv. 44. §-ának (2) bekezdés b) pontja szerint a rendőr közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a közlekedési rendszabályok megtartását, a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait, a jármű közlekedésbiztonsági állapotát és adatait a forgalomban és a telephelyen – a jogszabályban meghatározottak alapján – ellenőrizheti.

A rendőrségi dokumentumokban megjelöltekre a Testület álláspontja szerint az alábbi, Rtv.-n és Szolgálati Szabályzaton kívüli jogszabályi rendelkezések hívhatók fel. A KRESZ 14. § (1) bekezdés f) pontja 'Előzni tilos', illetve a Szabs. tv. 218. §-ának (1) bekezdése szerint az elsőbbség és az előzés szabályainak megsértése szabálysértését követi el annak a járműnek a vezetője, aki az elsőbbségre vagy az előzésre vonatkozó szabályokat megszegi.

A Testület a vonatkozó jogszabályhelyek ismertetését követően utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely cselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem veheti át a szabálysértési hatóság szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését – akkor, amikor a rendőrség az intézkedés jogalapjaként szabálysértés elkövetésének észlelésére hivatkozik – az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, felmerülhetett-e bármely jogellenes cselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztethetett.

Erre a kérdésre a Testület egyértelműen igennel felelt. A rendőrségi dokumentumok azt tartalmazzák, és maga a panaszos is elismerte, hogy jogsértést valósított meg.

A Testület megítélése szerint a közlekedési szabálysértés rendőrök általi (és panaszos által is elismert) észlelése mindenképpen olyan körülmény, amely a közlekedésbiztonság, ezáltal a közbiztonság védelme érdekében, az Rtv. idézett 13. §-a alapján intézkedési kötelezettséget

keletkeztetett. A rendőri intézkedés kezdeményezésével nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

b) A Testület felhívja a panaszos figyelmét ehelyütt is, hogy a jogszabályok a rendőr számára mérlegelési lehetőséget engednek abban a tekintetben, hogy szabálysértés észlelése esetén feljelentést tegyen, vagy helyszíni bírságot szabjon ki. **A panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme ebben a vonatkozásban nem vizsgálható.**

2) A Testület a panaszos előállítása tekintetében az alábbi megállapításokat teszi.

A panaszbeadvány szerint a rendőrök azt közölték a panaszossal, hogy szabálysértést követett el és először helyszíni bírságot szabtak ki, majd egy telefonváltást követően közölték vele, hogy előállítják a rendőrkapitányságra.

A rendőrségi átirat szerint „olyan tény, adat nem került feltalálásra, amely a panaszos állítását a helyszíni bírság kiszabásáról alátámasztaná.”

Az Rtv. 33. §-ának (1) és (2) bekezdése taxatív felsorolja az elfogás, illetve az előállítás okait. A rendőrségi dokumentumokban az szerepel, hogy az Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés f) pont II. fordulata alapján történt az előállítás. Az Rtv. idézett rendelkezése szerint a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható.

a) A Testület az Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés f) pontjának idézett fordulata („akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható”) tekintetében utal az alábbiakra.

A Szabs. tv. 73. §-a szerint a rendőrség szabálysértési elzárással is büntethető szabálysértés esetén a tetten ért eljárás alá vont személyt gyorsított bírósági eljárás lefolytatása céljából őrizetbe veheti. A tettenérésre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni akkor is, ha a szabálysértés helyszínéről elmenekült elkövetőt a rendőrség az elkövetéstől számított negyvennyolc órán belül elfogja. [(1)] A szabálysértési őrizet a bíróság érdemi végzésének meghozataláig, de – e törvény eltérő rendelkezése hiányában – legfeljebb hetvenkét óráig tart. Az eljárás alá vont személyt nyomban szabadon kell bocsátani, ha a szabálysértési őrizet tartama alatt a bíróság a gyorsított eljárást nem folytatta le vagy nem szabott ki szabálysértési elzárást. [(2)].

Az Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés f) pont II. fordulata alapján csak akkor lehetséges az előállítás, ha az eljárás azonnal lefolytatható. Összhangban az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdésével továbbá az is megállapítható, hogy az eljárás azonnali lefolytatásáról abban az esetben beszélhetünk, amennyiben legfeljebb 12 (8 + 4) órán belül érdemi döntés hozható. Ugyanakkor az Rtv. 15. §-a szerinti általános arányossági követelménynek is érvényesülnie kell. Erre tekintettel a Testület korábbi állásfoglalásaiban kimondta, hogy kizárólag olyan cselekmények esetében alkalmazható ez a fajta előállítás, amelyeket szabálysértési őrizet, bíróság elé állítás vagy büntetőeljárásban őrizet vagy bíróság elé állítás követ [például a Testület 27/2016. (II. 4.) sz. állásfoglalása]. A Testület ezen álláspontját támasztja alá a Dr. Márton Anikó (r. százados), a Nemzeti Közszolgálati Egyetem korábbi oktatója egy 2014-ben készített tanulmányban (A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet anomáliái), sőt továbbvitte a gondolatot: „A kiterjesztő értelmezés elfogadása törvénytelen és jogalap nélküli előállítások végrehajtásához vezetne, amellyel összefüggésben ’elkövetett’ cselekmény alkalmas lehet a Btk. 304. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő jogellenes fogvatartás büntetének megállapítására [...] Ebből kifolyólag pedig a rendőrségnek

kártérítési kötelezettsége is keletkezhet, hiszen az Alaptörvény IV. Cikk (4) bekezdése értelmében 'akinek szabadságát alaptalanul vagy törvénytől korlátozzák, kárának megtérítésére jogosult' ”.

A Testület megállapítása szerint a rendőr az előállítást az Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés f) pont II. fordulata a Szabs. tv. 124. §-a szerinti gyorsított bíróság elé állítás lefolytatása céljából alkalmazhatja jogszerűen, amikor annak valamennyi törvényi feltétele fennáll. Ebből következően mindazon esetekben, amikor a szabálysértés észlelése esetén a rendőr helyszíni bíróság kiszabásával lép fel a jogsértő cselekmény elkövetőjével szemben, vagy amikor szabálysértési feljelentést tesz, ami alapján meghallgatás nélküli eljárásban hoz határozatot (102. §), vagy meghallgatás alapján (104. §) dönt a szabálysértési felelősség kérdésében – ismételt hangsúlyozva a fentebb rögzítetteket, miszerint a rendőr döntési jogosultsággal bír, hogy melyik formát választja – nem lehet az előállítást „az eljárás azonnal lefolytathatóságára” hivatkozva fogatosítani.

Jelen esetben a Testület megállapítja azt, hogy a rendőrség – miután nem a helyszíni bírságolás mellett döntött – akkor járt volna el jogszerűen, ha (a további eljárás lefolytatásához szükséges adatai rögzítését követően) tájékoztatja a panaszost: szabálysértési feljelentést tesznek ellene, és a továbbiakban a szabálysértési hatóság jár el az ügyben. Megjegyzi továbbá a Testület, hogy az előállítás során semmilyen eljárási cselekményt nem fogatosítottak a panaszossal szemben, melyhez indokolt a jelenléte, így előállítása szükségtelen és aránytalan volt.

A Testület megállapítása szerint jelen esetben az előállítás jogalapja hiányzott, ami által súlyosan sérült a személyi szabadsághoz való joga.

3) A Testület vizsgálta azt, hogy a panaszossal szemben részrehajlás, illetőleg hátrányos megkülönböztetés következtében került-e sor az intézkedés fogatosítására.

A panaszos állítása szerint a kapitányságra történő előállítását külföldi állampolgárságával indokolták, azért nem egyenlíthette ki a panaszos a helyszínen a bírságot, mert külföldi állampolgár.

A rendőrség szerint nem is szabtak ki helyszíni bírságot a panaszossal szemben.

Az Rtv. 13. §-ának (2) bekezdése rögzíti a részrehajlásmentes intézkedés kötelezettségét: a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni. A részrehajlás nélküliség azt jelenti, hogy a rendőri intézkedés során a rendőr az érintett személyére tekintet nélkül bárkivel szemben köteles eljárni. A rendőri intézkedés során nemre, fajra, vallásra, politikai nézetre tekintettel különbséget tenni tilos, illetve ez a minőség a rendőri intézkedés megtételének vagy elmulasztásának alapja nem lehet.

A Testület az egymásnak ellentmondó előadások, illetve a bizonyítékok csekély volta miatt nem tudott megnyugtatóan állást foglalni a kérdésben, ezért úgy döntött, hogy **a diszkrimináció alkotmányos tilalmának és az egyenlő bánásmód követelményének sérelme nem megállapítható.**

IV.

A Testület megállapításai szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga azáltal, hogy a rendőrök intézkedés alá vonták. A panaszos előállítása azonban súlyosan sértette a panaszos személyi szabadsághoz való jogát, ugyanis annak jogalapja hiányzott. Az előállítás szükségtelen és aránytalan volt a Testület álláspontja szerint. A bizonyítékok hiánya miatt a Testület szerint nem állapítható meg, hogy a panaszossal szemben megsértették-e az egyenlő bánásmód követelményét, vagyis, hogy román állampolgársága miatt állították elő.

Mindezekre tekintettel a Testület súlyos alapjogsérelmet állapított meg, ennek megfelelően a rendelkező részben foglaltak szerint – az Rtv. 93/A. §-ának (6) bekezdése alapján – az állásfoglalást megküldi az Országos Rendőrfőkapitánynak.

A Testület nyomatékosan felhívja a rendőrség figyelmét, hogy a Szabs. tv. nem tartalmaz szabályokat olyan, a rendőrség által „gyorsított szabálysértési eljárásnak” nevezett eljárási formára, amelyben a panaszos előállítását követően a meghallgatásával (vagy meghallgatása nélkül) határozat születik, amit helyben kézbesítenek is számára. Ezért az ilyen „eljárás” lefolytatásához – az Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés f) pont II. fordulatra hivatkozással – történő előállítás ezen okból kifolyólag sem felel meg a jogszabályoknak.

Budapest, 2018. szeptember 27.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag